

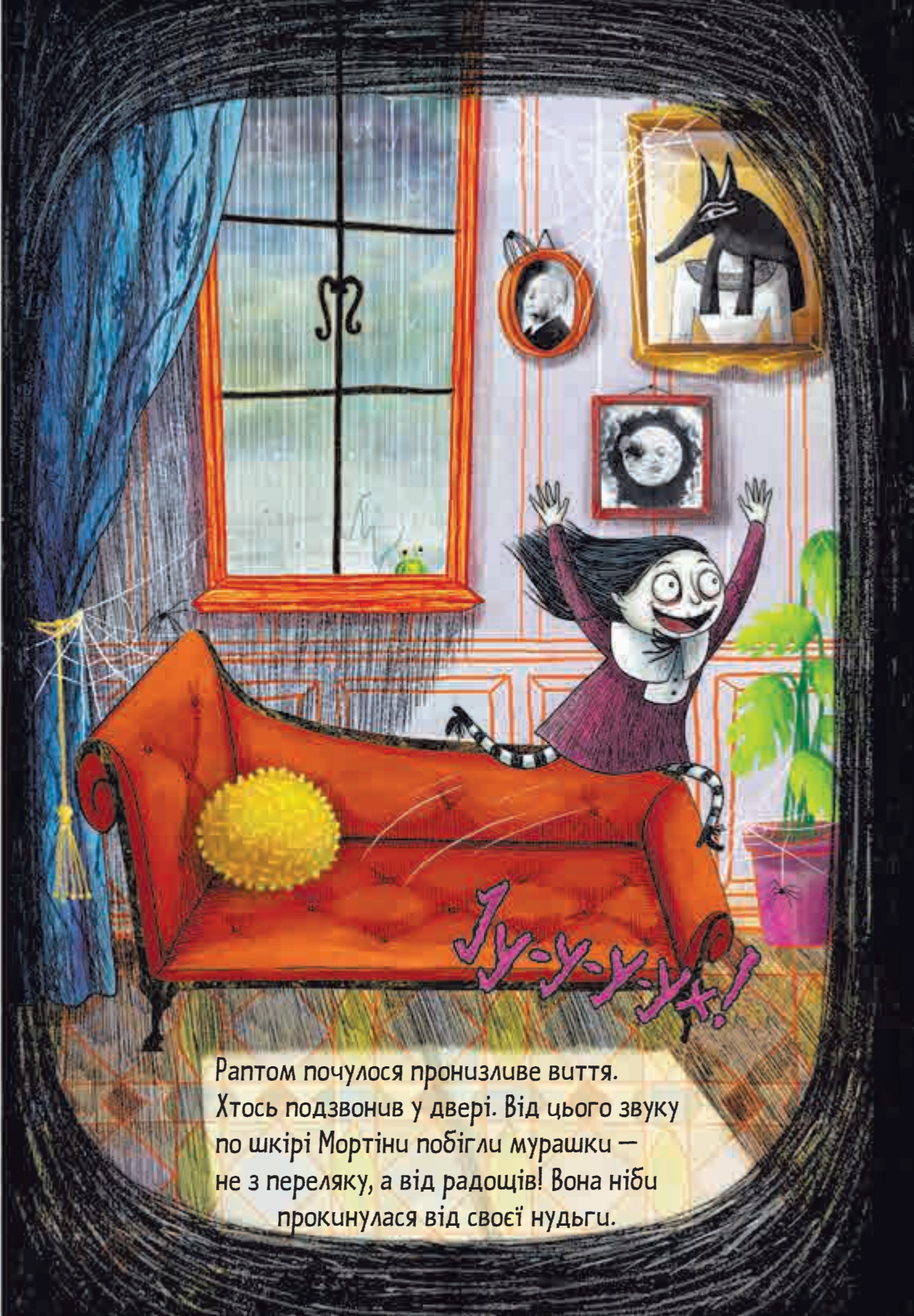

Доц ішов та йшов... Мортіна нудилася, бо діти з селища не з'являлись на Покинутій віллі вже кілька днів. Пес Смуток десь вештався цілий ранок.

У доц він любив полювати на жаб. І навіть тітонька Домовина останнім часом не ходила з ним разом, бо тепер мала «городне хобі».

Вона знайшла одну старезну книгу «Чарівні рослини», і їй закортіло виростити пліткучий плющ. Це особлива рослина: що більше з нею розмовляєш і пліткуєш, то краще вона росте. І ось незабаром їжня оранжерея перетворилась на плющеві хащі, бо тітонька страшенно любить теревенити.

Ю-у-у-у-у!

Раптом почулося пронизливе виття.
Хтось подзвонив у двері. Від цього звуку
по шкірі Мортіни побігли мурашки —
не з переляку, а від радощів! Вона ніби
прокинулася від своєї нудьги.

У саду стояла чорна-пречорна карета, а перед дверима стояв хлопчик, який своїм вбранням нагадував маленького джентльмена. Він тримав чорну-пречорну парасольку.

— Ти, мабуть, Мовтіна, пвավильно? — спитав він, кумедно вимовляючи слова.

— Так, я Мортіна. А ти хто? — поцікавилась вона.

— Я твої двоювідний бват, кузен Ділбевт, із вілли Дувничка. Я отви-мав запвошення... Хіба тітонька Домовина тебе не попеведила?

Ні.

Тітонька ні про що їй не
попереджала.
До того ж Мортіна навіть
не пам'ятала жодного
кузена на ім'я Ділберт.

Бабуця
Зюба
спочиває
тут

A whimsical illustration of a room. In the center, a woman with a large white face and red hair is sitting inside a yellow and green striped basket, walking on a pink and orange patterned rug. To her left, a girl with long black hair and a purple dress stands looking at her. The room is decorated with various framed pictures, a large clock, a vase with a black tree, and a chair with a purple bag and a black umbrella. The walls are light purple and orange, and there are spider webs in the corners.

Мортіна впустила його, і він одразу ж почав бурчати, як тісно в коридорі та яка мала вітальня. Канапа дідуса Склепа для нього, бач, теж була малювата. Він прогнав із неї кішку Тінь і розлігся сам. Радість Мортіни від появи нового гостя потроху почала згасати.

Ділберт як справжній аристократ забажав велику чашку теплого гарбузового соку з трьома кубиками імбирних цукатів. Та ще з однією ложкою павучої ікри. І тут рештки доброї настрою Мортіни зовсім щезли. Мортіна принесла все їй подалася шукати тітоньку Домовину, аби спитати, чи справді вона запрошувала цього химерного кузена.

Та тітонька Домовина наче крізь землю провалилась!
Її ніде не було, навіть в оранжереї, де кущився
гігантський плющ.